27/02/2023

Το «Ιερό Τριήμερο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής», μία αξιοσημείωτη άθληση, των πιστών αθλητών του Χριστού!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αγαπητοί μου Αναγνώστες, με τη χάρη Του Θεού, αξιωνόμαστε να μετέχουμε στον αγώνα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η οποία ξεκίνησε ουσιαστικά από τον Εσπερινό της Συγνώμης την Κυριακή το απόγευμα, αλλά επισήμως από την Καθαρά Δευτέρα (τα λεγόμενα Κούλουμα).

Είμαστε σίγουροι, ότι όταν ακούμε **Καθαρά Δευτέρα**, στο μυαλό των περισσοτέρων, από εμάς, πάει με τον τρόπο που «εορτάζεται» από Δήμους και τοπικούς Συλλόγους σε όλη τη χώρα! Δηλαδή πολύ και μεγάλη ποικιλία από «νηστίσιμα» (το βάζουμε σε εισαγωγικά γιατί πολλά έχουν λάδι ή περιέχουν αίμα), άφθονο κρασί (ξέρουμε ότι δεν έχει κατάλυση οίνου και ελαίου η μέρα), άφθονο

γλέντι και μουσική (δεν είναι αυτή η χαρμολύπη που εννοεί η Εκκλησία ακριβώς), πέταγμα αετού (εντάξει εδώ υπάρχει ένας συμβολισμός άρρηκτος με την νηστεία και την εγκράτεια), χωρίς βέβαια οι περισσότεροι να κάνουμε τον κόπο να πάμε να ακούσουμε τα «γράμματα» της Δευτέρας Α΄ Νηστειών, είτε το πρωί στον όρθρο, είτε το απόγευμα στο Μεγάλο Απόδειπνο και τμήμα του κανόνος του Αγίου Ανδρέου Κρήτης. Βέβαια, αν σκεφτούμε ότι ο περισσότερος αυτός κόσμος, λίγες ώρες πριν, ήταν μασκαρεμένος και κατέλυε κρέας, είναι μια μεγάλη πρόοδος…!

Νομίζουμε ότι αξίζει, να υπενθυμίσουμε την παράδοση της Εκκλησίας, για το τι εννοεί αυτή νηστεία, γιατί πολλοί την ευαγγελίζονται, λίγοι την υλοποιούν σωστά. Νηστεία είναι η λήψη «ξηράς τροφής» (ξηροφαγία), χωρίς λάδι ή κρασί, μια φορά την ημέρα, και μάλιστα μέχρι την ενάτη ώρα (γύρω στις 3 μ.μ.). Λήψη τροφής, έστω και μόνο ψωμιού, περισσότερο από μια φορά την ημέρα, λέγεται λύση **νηστείας**. Αν φάμε και λάδι ή πιούμε κρασί, τότε κάνουμε κατάλυση νηστείας. Δεν θέλουμε να απαξιώνουμε τον αγώνα κανενός αδελφού, απλά όλοι μαζί αφού το επιχειρούμε, ας το κάνουμε σωστά, έστω για δοκιμή μία χρονιά. Επομένως κλείνοντας την αναφορά μας για την νηστεία: Οι κατηγορίες καταλύσεως της νηστείας είναι τέσσερις: **α) Κατάλυση «εις πάντα» (Α΄ Εβδομάδα Τριωδίου), β) κατάλυση αυγών και γαλακτοκομικών προϊόντων (της Τυρινής Εβδομάδος), γ) κατάλυση «ιχθύος» (Εορτή του Ευαγγελισμού) και δ) κατάλυση «οίνου και ελαίου»(τα Σάββατα και Κυριακές της Μ. Σαρακοστής, καθώς επιτρέπονται).**

Υπάρχει όμως μια ευλογημένη συνήθεια και τηρείται από «ειδικές ομάδες (Ιερείς, Ιερομονάχους, Μοναχούς όσο και λοιπούς Λαϊκούς Ορθόδοξους Χριστιανούς, έμπειρους όμως στην άσκηση) όπου ιδιαίτερα τις τρεις πρώτες ημέρες της Μ. Τεσσαρακοστής απόλυτης νηστείας, χωρίς καθόλου φαγητό και νερό (αν είναι δυνατόν), πάντοτε βέβαια με ευλογία του Πνευματικού τους ή του Επισκόπου ή του Ηγουμένου (ανάλογα σε ποια κατηγορία ανήκουν). Θα φάνε κάτι μόνο εφόσον κοινωνήσουν στην πρώτη προηγιασμένη την Τετάρτη Α΄ Νηστειών! Εννοείται ότι αυτή η συνήθεια είναι πολύ παλιά και το προσκλητήριο αυτό ξεκινά εκούσια, οι συμμετέχοντες επιλέγουν την πνευματική τους άθληση μ’ αυτόν τον δυναμικό τρόπο, γνωστό ως «το ιερό Τριήμερο».

Οφείλουμε βέβαια να προειδοποιήσουμε ότι αυτός ο τρόπος, εντατικής άσκησης δεν είναι για όλους αδιακρίτως και εννοείται αν δεν έχουμε την απαραίτητη ευλογία. Γιατί μέσα σ᾽ αυτές τις τρεις ημέρες, με την απότομη στέρηση της τροφής αισθάνεται αναμφισβήτητα ο άνθρωπος ψυχοσωματική ατονία. Ο σωματικός τόνος μετριάζεται, τα πόδια κόβονται, η γλώσσα αδυνατεί να

λειτουργεί φυσιολογικά. Το αίσθημα της πείνας εντείνεται. Η δίψα επίσης (ειδικά αν έχει ζέστη) κορυφώνεται. Δοκιμάζονται ακραία οι προδιαγραφές της ανθρωπίνης φύσεως.

Μια δεύτερη απαραίτητη προϋπόθεση, για να επιχειρήσει κάποιος τριήμερο, είναι ο νηστεύων να μην ασχοληθεί με κανένα θέμα λυπηρό ή συνταρακτικό. Δεν επιτρέπεται να αφήσει καμμιά ανθρωποκτόνο μέριμνα να τον συγκλονίσει και αποπροσανατολίσει, όπως αντίστοιχα και οι ακροβάτες δεν πρέπει να αφήσουν τον εαυτό τους, να τους αποσπάσει την προσοχή κάτι άλλο, εκτός από την ισορροπία τους πάνω στο σχοινί. Κάπως έτσι και ο χριστιανός που «κάνει τριήμερο». Κάνει μια πνευματική ακροβασία, όχι βέβαια πολύ επικίνδυνη αφού η χάρις Του Θεού είναι απτή και άφθονη τις ημέρες αυτές (οι γιατροί άλλωστε συνιστούν κατά καιρούς διαστήματα αποτοξινώσεως), αποτελεί πάντως μια οριακή κατάσταση (ιδιαίτερα για τον αρχάριο) στον ψυχοσωματικό οργανισμό. Σε αυτό το πνεύμα, λογίζεται η συνήθεια πολλών Μοναστηριών, η Κελιών, αυτές τις τρεις ημέρες να κλείνουν εντελώς τις πύλες τους ή να δέχονται επισκέπτες.

Δεν ξέρω αγαπητοί μου αναγνώστες, πόσο τα γνωρίζατε ή τα είχατε ξανά ακούσει όλα αυτά, αλλά εμάς προσωπικά ως μέλος της Εκκλησίας, μας ενθουσιάζουν πάρα πολύ κάτι τέτοια και ας μην έχουμε καταφέρει προσωπικά να κάνω και να εφαρμόσω κάποιο τριήμερο στην πνευματική μου ζωή! Με ενθουσιάζει, γιατί βλέπω πόσο σοφά τα οικονομεί ο Θεός! Υπάρχουν αδελφοί που δεν θα νηστέψουν καθόλου, μόνο την Μεγάλη Εβδομάδα, κάποιοι που θα τρώνε λαδάκι όλη τη σαρακοστή, κάποιοι που θα τηρήσουν την ακρίβεια (χωρίς λάδι Δευτέρα-Παρασκευή και μόνο Σαββατοκύριακο λάδι) και κάποιοι που θα κάνουν τριήμερο και άλλες πιο αυστηρές ασκήσεις…! Οπότε αν στατιστικά ανθρωπίνως βγάζαμε έναν μέσο όρο, τελικά στα ίδια τα «περπατημένα» που θέλει ο Θεός από εμάς! Αυτό οφείλεται χάρις στην παραπάνω αυταπάρνηση κάποιον. Όπως και στο Στρατό, έχουμε τους κανονικούς στρατιώτες, αλλά πάντοτε έχουμε και τις επίλεκτες ομάδες! Δόξα τω Θεώ που υπάρχουν και αντί μερικοί να προσπαθήσουμε να τους μειώσουμε ή αντιστατευτούμε με διάφορα επιχειρήματα των αγώνα τους (όσα δεν φτάνει η Αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια…), να προσπαθήσουμε να έχουμε και εμείς αυτή την εκκλησιολογική συνείδηση και προσφορά, ότι κάνουμε δεν είναι προσωπική αξιομισθία μόνο, αλλά είναι προσφορά στη στρατευομένη Εκκλησία του Χριστού! Το ίδιο και τα κακά μας έργα, ζημιώνουν και αμαυρώνουν όλο το σώμα και όχι μόνο εμάς!! Πόσο πιο πολύ θα σκεφτόμασταν για να αμαρτήσουμε έτσι!

Ευχαριστούμε όσους πατέρες και αδελφούς έκαναν τριήμερο και φέτος! Καλή δύναμη!

Πηγή: pemptousia.gr

Πρώτη δημοσίευση: εφημερίδα Κιβωτός της Ορθοδοξίας